

فصلنامه پژوهشهای علوم تاریخی

فصلنامه پژوهشهای علوم تاریخی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، نشریه‌ای علمی - پژوهشی است که در سال، حداکثر در چهار شماره منتشر می‌شود.

ویژگیهای کلی مقاله مورد پذیرش:

مقاله باید نتیجه تحقیقات نویسنده (یا نویسندگان) بوده و در نشریه دیگری منتشر نشده باشد. پذیرش مقاله برای چاپ، با هیئت تحریریه مجله است و بعد از داوری، صلاحیت طبع آن اعلام خواهد شد.

صحت نوشته‌ها با خود نویسنده (یا نویسندگان) است.

مقاله باید بر یک روی صفحه کاغذ استاندارد (۲۱×۳۰ سانتی‌متر)، با قلم ب- نازنین و اندازه ۱۳، فرمت WORD، تنظیم حواشی مطابق با نمونه (بالا و پایین ۵/۱ سانتی‌متر و چپ و راست ۴/۵ سانتی‌متر)، و فاصله بین خطوط Single، در حداکثر ۲۰ صفحه (۲۴ سطر) تهیه و ارسال شود. برای ارسال مقاله امکان استفاده از پست الکترونیکی (E-mail) به آدرس jhss@ut.ac.ir نیز فراهم است.

صفحه اول باید شامل نام و نشانی کامل و شماره تلفن نویسنده و محل خدمت و مرتبه علمی وی باشد. در صورتی که مقاله، برگرفته از پایان‌نامه نویسنده باشد، ذکر نام استادان راهنما و مشاور و داور و همچنین تأیید کتبی استاد راهنما، ضروری است.

متن مقاله باید به ترتیب، شامل «عنوان»، «چکیده»، «سه تا پنج واژه کلیدی از متن مقاله»، «مقدمه»، «روش بررسی»، «بحث و نتیجه‌گیری و تشکر»، «فهرست منابع طبق راهنمای شیوه ارجاع» و «چکیده انگلیسی» باشد.

چکیده انگلیسی عیناً ترجمه همان چکیده فارسی است.

جدولها، تصاویر و نمودارها با ذکر عنوان در بالای آن و توضیحات و ذکر منبع در زیر، آورده شود. نقل قولهای مستقیم بیش از سه سطر باید به صورت جدا از متن اصلی و با یک سانتی‌متر تورفتگی از هر طرف و با همان قلم متن، ولی به اندازه ۱۲ نگاشته و در انتهای آن نام نویسنده و سال انتشار اثر و پس از علامت دو نقطه، شماره صفحه‌ای که از آن نقل شده درج شود.

ویژگیهای جزئی مقاله مورد پذیرش:

در تهیه مقاله، رعایت جزئیات زیر ضروری است:

- «عنوان» شامل موضوع مقاله، نام و نام خانوادگی نویسنده و مرتبه علمی و دانشگاه محل تدریس و تحصیل وی است؛ عنوان مقاله، باید گویا و بیانگر محتوای نوشتار باشد.

- «چکیده» شرح مختصر اما جامعی از مسائل محتوایی و نوشتاری است و شامل بیان مسئله، هدف، ماهیت پژوهش، نکته‌های مهم، و نتیجه بحث است. لازم به ذکر است چکیده مقاله نباید از ۱۵۰ واژه (ده سطر) بیشتر باشد.

- «واژه‌های کلیدی» شامل سه تا پنج واژه تخصصی که بسامد و اهمیت آن در متن مقاله بیش از سایر واژه‌هاست.

- «مقدمه» شامل طرح مسئله اصلی مورد پژوهش و هدف پژوهشگر از بررسی و انتشار آن است؛ در این بخش در صورت امکان باید به اجمال، سوابق پژوهشی در حیطه مسئله مورد نظر، مطرح شود.

- «روش بررسی» شامل ذکر بسیار مختصر روش نویسنده در پژوهش و ذکر نوآوری‌های وی در این زمینه است.

- «نتیجه» شامل متن اصلی مقاله و بحث و نتیجه‌گیری با روش منطقی و مفید و روشنگر مسئله مورد پژوهش است و می‌تواند با جدول، تصویر، و نمودار و... همراه باشد.

شیوه ارجاع به منابع و پژوهشها:

ارجاعات مندرج در مقاله، مستند و مبتنی بر منابع خواهد بود و کوشش می‌شود از معتبرترین منابع استفاده شود.

هرگاه از مراجعی، چند چاپ موجود باشد، استفاده از چاپ انتقادی، اولی و مرجح است. در مورد آثار مفقود و نیز منسوب، به منابعی که از آنها یاد کرده و یا توضیحی داده‌اند، ارجاع داده می‌شود.

ارجاع داخل متن مقاله: نام اشهر (خانوادگی) مؤلف: [نام کوچک مؤلف، در صورت اشتراک نام اشهر وی با نام اشهر نویسندگان دیگر مراجع که در مقاله از آن استفاده شده؛ عنوان کتاب یا مقاله مورد استفاده، در صورت تعدد منابع مورد استفاده مؤلف، جلد]، صفحه (یا صفحات) منبع.

ارجاع پایانی متن مقاله (منابع و پژوهشها):

ارجاع به کتاب:

- نام اشهر (نام خانوادگی) مؤلف، نام کوچک مؤلف، نام کتاب [نام و نام اشهر (خانوادگی) مترجم یا مصحح و...] نوبت چاپ، نام نشر، محل نشر، تاریخ نشر.

ارجاع به نسخه‌های خطی و اسناد تاریخی (نیز نسخه‌های عکسی و میکروفیلم):

- نام اشهر (نام خانوادگی) مؤلف، نام کوچک مؤلف، نام کتاب یا رساله خطی (یا نسخه عکسی)، شماره نسخه، محل نگهداری. (در ارجاع به اسناد تاریخی، عنوان سند، شماره طبقه‌بندی و دسترسی، نام

آرشیو، و برای میکروفیلم‌ها افزون بر مشخصات کامل کتاب، ذکر شماره میکروفیلم و محل نگهداری، ضروری است).

ارجاع به مقالات دانشنامه‌ها (دایرة المعارف‌ها)، فصلنامه‌ها، مجلات و نشریه‌های دیگر:

- نام اشهر (خانوادگی) مؤلف، نام کوچک مؤلف، عنوان مقاله مورد استفاده در داخل گیومه [نام و نام اشهر (خانوادگی) مترجم] عنوان اصلی دانشنامه، فصلنامه، مجله و... مورد استفاده و شماره و دوره انتشار آن، نام ناشر، محل نشر، تاریخ نشر.

نکات دیگر در باب ارجاع به منابع:

- پس از بیان هر مطلب، ارجاع آن در داخل متن در پرانتز ذکر خواهد شد.
- شماره جلد و صفحه منابع فارسی از راست به چپ نوشته می‌شود؛ مثلاً (زرین کوب، ج ۲، ص ۲۵)
- شماره جلد و صفحه منابع لاتین از چپ به راست و با ارقام لاتین می‌آید؛ مثلاً (Browne, v. 3, p. 50).
- اسامی لاتین و دیگر نام‌هایی که تلفظ آنها دشوار باشد با حروف لاتین به صورت آوانگاری در مقابل آن و در داخل پرانتز ذکر می‌شود.
- منابع مقاله به صورت الفبایی و براساس نام مؤلف تنظیم می‌شود؛ منابعی که در پایان مقاله ذکر می‌شود، همان منابعی است که در داخل متن استفاده شده، از این رو اگر منبعی تنها در پایان مقاله ذکر شود، اما در داخل متن بدان ارجاع داده نشده باشد، از منابع پایانی حذف خواهد شد.
- در صورتی که مؤلف منبع اثر، معلوم نباشد، نام اثر جایگزین نام مؤلف می‌شود.
- عنوان کتاب‌ها و مقاله‌ها در منابع پایان مقاله به طور کامل ذکر خواهد شد.
- منابع غیرفارسی، پس از منابع فارسی و به ترتیب، عربی، انگلیسی، فرانسوی و... آورده شود.
- هر توضیح دیگری غیر از ارجاع به منابع مورد استفاده، در پی نوشت، ذکر شود.

- علائم اختصاری:

ج: جلد	ب: بیت
هـ.ش: هجری شمسی	ص: صفحه
هـ.ق: هجری قمری	صص: صفحات
متو: متولد	ق. م: قبل از میلاد
فوتو: متوفی	م: میلادی
همان: منبع پیشین	ش: شماره
همانجا: منبع پیشین؛ همان جلد و همان صفحه	د: دوره